

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXIV, številka 548 datum 15. 3. 2020

V času, ko smo priča razsajanju koronavirusa COVID-19, ki se zdi realna grožnja za zdravje in življenje ljudi, je Slovenska škofovska konferenca, po zgledu italijanske in drugih, pa tudi skladno z državnimi ukrepi, izdala navodila, ki se zdijo razumna in sorazmerna z nevarnostjo. Prva navodila so bila, da **v kropilnikih ni blagoslovljene vode, da se ne rokujemo pri pozdravu miru in obhajilo prejemamo izključno na roke.**

Katoliški nauk uči, da moramo skrbeti za človeka v vseh njegovih razsežnostih, duhovni, telesni, čustveni, umski, ... Tako posnemamo Boga, ki ljubi človeka in mu nikakor ne želi zlega. Bolezni ni ustvaril Bog, je pa del našega zlomljenega sveta, katerega del smo tudi ljudje. A Bog želi človeka ozdraviti. V Svetem pismu na več mestih beremo, kako Bog zapoveduje ukrepe za zdravje svojega ljudstva, tudi karanteno. Primer: **“Če pa je pega na njegovi koži bela in ni videti globlja od druge kože in se dlaka ni pobelila, naj duhovnik bolnika zapre za sedem dni.”** (3 Mz 13,4) *Kje namreč piše, da se Bog ne poslužuje vseh metod, tudi znanja in mnenja zdravnikov in odgovornih pri preprečevanju širjenja bolezni?* Trditev, da zdravje lahko podeli Bog SAMO po nekem nadnaravnem posredovanju, npr. prek blagoslovljene vode, ni svetopisemska, niti ni nauk Cerkve. Bog se poslužuje vseh načinov.

Presenetil me je odziv nekaterih katoličanov, ki blagoslovljeno vodo razumejo magično. Kot bi gledal film o vampirjih, ki jih poškropiš z blagoslovljeno vodo in kar začnejo cvrčati, kot da bi jih polil s kislino. Blagoslovljena voda sama po sebi nima nobene moči. Je **simbol božjega blagoslova**. Nikakor se ne zgodi, da bi se virus, katerikoli, v tej vodi uničil, ker je blagoslovljena.

Žal v tem vidim pomanjkanje prave vere. Vera ni v zunanjem izvrševanju bogoslužnih dejanj, kar je Jezus tako pogosto bičal pri farizejih, ampak gre za osebni odnos z Gospodom. Če se usajamo nad umanjkanjem blagoslovljene

vode, češ, kako bo pokosila virus s svojo močjo, po drugi strani pa vsak dan Gospoda v osebni molitvi ne prosimo za odvrnitev te nadloge, nimamo vere.

V naši župniji smo ukrepe vzeli resno, konec koncev je nevarnost realna. Lahko pa iz tega naredimo tudi priložnost. **Priklon oz. prijateljski pogled namesto rokovanja je lahko sveža popestritev rutine ... obhajilo samo na roko nam priča, kako smo vsi vredni dotakniti se Gospoda** (*ki se sam dotika bolnih, ki jih ozdravlja*), ne samo kleriki, **umanjkanje blagoslovljene vode v kropilnikih pa je priložnost za to, da jo verniki vzamejo domov in se z njo večkrat doma pokrižajo in pokropijo, kar je spomin na Gospoda, ki je Zdravnik.**

Glede odpovedi maš: v Sloveniji najbrž še ni čas za to. **“Še ni čas“** pomeni, da bi lahko (*kmalu*) prišlo tudi do tega. Ob tem se velja spomniti, da je **človek pravi tempelj Svetega Duha**, v katerem Bog želi prebivati, neskončno bolj pomemben, kot župnijska cerkev ali celo stolnica, in da moramo **najprej skrbeti za dobro človeka, tudi telesno zdravje**. Bilo bi neodgovorno, da druge (*če nam že ni mar zase*) izpostavljam nevarnosti, ker ne razumemo, da se nam Bog bliža tudi izven maše. Če strokovnjaki in oblasti presodijo, da bi bilo to potrebno za ohranitev zdravja in življenja, moramo to upoštevati. Navsezadnje tudi **sv. maša ni cilj, ampak pot**. Zelo pomembna, a zgolj **ena od poti k Bogu**. V nebesih maše več ne bo. S tem nikakor ne zmanjšujem pomena sv. maše v življenju kristjana, a spet smo v nevarnosti, da tudi mašo dojemamo kot magično dejanje, pri katerem je udeležba porok za pridobitev milosti. Lahko smo pri maši, pa Boga ne srečamo, če nismo tam v veri v osebnega Boga in z ljubeznijo do bližnjega. Navsezadnje, pravi Jezus, pusti svoj dar pred oltarjem in se spravi s svojim bratom, nato pridi in daruj.

Najvišja pot k Bogu je ljubezen. Ljubezen pa v primerih, kot smo mu priča zdaj, zahteva, naj ne ogrožamo bližnjega in sebe. Če prideš v cerkev in ne upoštevaš navodil in se zaradi tega okužiš, nato pa doma okužiš še otroka, ženo, sodelavca, boš za to dajal odgovor pred Bogom. Vprašal te bo: *“Zakaj nisi poslušal mojih zdravnikov, ki sem jim dal znanje, ki bi te lahko rešilo?”*

Če bi prišlo do odpovedi, pa spremljajmo sv. mašo prek spleta ali katoliških medijev. Duhovniki bomo gotovo imeli vsak dan sv. mašo, čeprav brez občestva. Nekateri župnije omogočajo za bolnike in ostarele prenos *“v živo“*, med drugim tudi naša. Tudi takšno obhajanje sv. maše z globoko vero in prošnjo za ozdravljenje bo povabilo Boga v naše življenje, kar pa je edini cilj našega krščanskega življenja.

Avtor prispevka Sandi Koren je župnik v Mozirju in Šmihelu nad Mozirjem.

PETEK 2. POSTNEGA TEDNA Od petka, 13. marca, do petka, 20. marca

DOBRO DELO ... Ko razmišljam o dobrih delih, se spomnim na praznik svečnice. Takrat se je glavna mašna prošnja glasila: »**Večni Bog, tvoj edinorojeni Sin je bil na današnji dan darovan v templju kot človeški otrok. Prosimo tvoje veličastvo, očisti naša srca, da se bomo tudi mi lahko tebi darovali.**«

Ob tem se želim zaustaviti predvsem pri besedah »**očisti naše srce**«. Kje je danes naše srce? Za koga se daruje? Velikokrat je polno sebičnosti, lastnega jaza in v njem ni prostora za bližnjega. Papež Frančišek je zapisal: »**Skrivnost odrešenja je Bog prekril tistim, ki so polni samega sebe in menijo, da že vse vedo.**« Sam dodajam še, da imajo zmeraj prav. Mnogi namreč trmasto vztrajajo pri svojih mnenjih in trdijo, da vedno vse zmorejo. Pogosto pa pozabljajo na bližnjega, pozabljajo, da je nekdo ob njih, da morda kdo potrebuje pomoč. Pozabijo na ponižnost. Če bi bilo med nami več ponižnosti, bi bilo manj delitev, manj nasprotovanj, manj polemik. Ponižnost je tista, ki prinaša ljubezen in odprto srce. **PONIŽNOST je tista, ki srce čisti.** Magnifico prepeva: »*Gospod, težko sem ponižen.*« A le odprto srce se lahko daruje in sprejema in stopi na pot ljubezni. Naj ne bomo ponižni le zaradi ponižnosti same, ampak naj bo naš dar iz resnične ljubezni do bližnjega ali Boga.

Naloga za tretji postni teden: **odprimo svoja srca za bližnjega in Boga in se darujemo. Bodimo plamen ali žarek upanja, veselja in ljubezni.**

Pon., 16. 3. Herbert	Ob 19. uri za + Ano in Antona Hrastnika ter sina Srečka - <u>po maši</u> srečanje sodelavcev in prostovoljcev ŽK
Tor., 17. 3. Patrik (Patricij)	Ob 19. uri za + Mirka Pušnika
Sre., 18. 3. Ciril Jeruzalemski	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 19. 3. JOŽEF, mož Device Marije	<i>Začetek tedna družine</i> Ob 19. uri za + Jožefa Hudernika in Mileno
Pet., 20. 3. Martin iz Brage	Ob 19. uri pobožnost » Križev pot « <u>oblikujejo cerkveni Mpz in Rože ŽRV</u> za + Jožefa Miheliča in starše ter Marijo in Darijo
Sob., 21. 3. Serapion	Ob 19. uri za + Jožefo Mithans in 2 brata ter stare starše
Ned., 22. 3. 4. POSTNA NEDELJA	Ob 8. uri za + Berto Ričnik, obl. In Ivana <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu</i> <i>za + Ljudmilo Kristan</i> Ob 11.30 za + Milana Založnika in starše ter sorodnike

PETEK 3. POSTNEGA TEDNA Od petka, 20. marca, do petka, 27. marca

ČAS ZA POGOVOR ... Pogosto pravimo, da za druženje nimamo časa. Ko pa si že vzamemo čas za bližnje in se podružimo, je pogosto naš zvesti spremljevalec telefon. V tem postnem času si zato vzemimo čas **za pravi pogovor, ki naj bo kakor dobra kava – naj polepša dan.** Povabimo prijatelja na kavo ali čaj, mu s klepetom in svojo družbo polepšajmo dan in med pogovorom pustimo telefon ob strani. Naj po prijetnem druženju ne ostane le vonj po dobri kavi, ampak tudi po dobrem pogovoru. Naloga četrtega postnega tedna: **vzemimo si čas za pogovor z bližnjimi.**

Pon., 23. 3. Alfonz Turibij	Ob 19. uri za+ Antona Košana
Tor. 24. 3. Katarina Švedska	Ob 19. uri za vse + Hanžičeve
Sre., 25. 3. GOSPODOVO OZNANJENJE	<i>Sklep tedna družine</i> Ob 19. uri za + Romano Uran
Čet., 26. 3. Evgenija	Ob 19. uri za + Marijo Hrastnik, roj. Kramljak <i>po maši srečanje ob Svetem pismu</i>
Pet., 27. 3. Peregrin	Ob 19. uri pobožnost »Križev pot« za + Marico Pivc in vse + Pivčeve
Sob., 28. 3. Proterij	Od 16. ure dalje PRVA SV. SPOVED Ob 19. uri za + Ivana Pogača <hr/> <i>Prehod na poletni čas</i>
Ned., 29. 3. 5. POSTNA, TIHA NEDELJA	MATERINSKI – STARŠEVSKI DAN Ob 8. uri za + mamo Jedrto in očeta Antona Reflaka <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu</i> za + Franca Jurača in hčerko Eriko ter + Nemčeve in Osrednikove sorodnike Ob 11.30 za + Hildo Mihelič

Ves krščanski svet slavi Marijo.

Veseli se njenih praznikov in jo časti kot Mater Božjo.

Krščanska gospodinja, skrbna pobožna mati, tudi tebe bodo tvoji otroci nekoč slavili, če jih boš naučila hvaliti Boga in tiho trpeti kot Marija.

Tako boš svojcem na zemlji mati milosti in služabnica pri nebeškem prestolu.

To je največja čast in sreča vsake matere. bl. Anton Martin Slomšek